

Fire og Halvfjerdsfindstyvende Møde.

Tirsdagen den 13de Januar Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Jeg skal meddele, at jeg ved en Skrivelse af Gaars Dato fra det statistiske Bureau har modtaget Exemplarer af en Oversigt over Kjøbstadkommunernes, Amtspartitionsfondenes og Sognekommunernes Regnskaber for 1860 og ligeledes af en Oversigt over Folkethingsvalgene for Aarene 1854—61. Exemplarerne ville blive omdeelte til de Herrer Medlemmer.

Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at der siden forrige Møde er omdeelt: Endringsforslag til 2den Behandling af „Forflag til Lov om Eftergjørelse af Kunstarbejder“ og Endringsforslag til 3die Behandling af „Forflag til Lov om den kommunale Beskatning i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn.“ Man gik derpaa til den første Sag paa Dagsordenen:

Fortsettelse af anden Behandling af: Forflag til Lov angaaende Omordning af Kjøbenhavns Politi m. v. (§§ 1—7.)

Rofod: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg skal tillade mig i Anledning af de af mig med Flere stillede Endringsforslag. Det har naturligviis ikke kunnet Andet end glæde mig overordentlig af den høitærede Justitsministers Udtalelse i Aftes at erfare, at ogsaa han erkjender Berettigelsen af den Stræben, der gjør sig gjældende i disse Endringsforslag, og jeg tør maaskee ledsage denne Udtalelse med den mere almindelige Bemærkning, at vi idelig have den Glæde at høre fra Ministerbænken, at denne Sprogstræben finder fuld Billigelse. Nu var det rigtignok ønskeligt, at Gjærningerne fra Ministrenes Side svarede en Deel mere til Ordene, men at de ikke gjøre det, derfor troer jeg, at det bedste Beviis er, at der til en Lov paa 20 Paragrafer, hvoraf nogle ere ganske smaa, findes 90 Sprog-Endringsforslag; jeg troer ikke, der i selve Sagen kan foreligge nogen strengere Betydning af Sproget i det

os forelagte Lovudkast. Smidlertid vil jeg slaae det fast, at der virkelig er en Erkjendelse af vor Stræben tilstede, og jeg haaber, at det vil lykkes Ministrene — thi det er ikke til Ministrene selv personlig, jeg henvender mig — at faae det Mandsskab, som de bruge til at nedskrive Lovudkastene, gjennemtrængt af samme Følelse for Modersmaalets Ret og Reenhed, som de selv have udtalt her i Thinget. Af de enkelte Endringsforslag er der kun eet, som har mødt nogen Modstand her i Thinget, det er Ordet „Byhvend“, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at det ingenlunde er en ny Opfindelse, det er meget gammelt. Det er, for at nævne et Par Exempler, for over halvandet Aarhundrede siden brugt af vor første og største Ordbogskriver Mathias Moth, det er brugt af Historieskriveren Arild Hvidfeldt, for at Smaagen ikke skal tilsidestattes eller lades ude af Betragtning, skal jeg nævne, at det ligeledes er brugt af Digteren Baggesen, og for at nævne den vigtigste Myndighed, det samme Ord er brugt i danske Lov; jeg troer, at naar vi staae paa danske Lovs Standpunkt, saa er vor Grundvold tilstrækkelig fast, hvad dette Udtryk angaaer. — Jeg skal endnu kun gjøre en Bemærkning. Der er talt om fremmede Ord, og man mener i disse at finde det rette Udtryk for Tanken, hvorimod man sætter det danske Ord tilside, man siger: Det passer ikke osv. Jeg skal i den Anledning tillade mig at gjøre en stor Mand's Ord til mine og erklære, at fremmede Ord i Stedet for danske netop ere at betragte som tomme Kar, man kan lægge i dem, hvad man i Dieblirket behager, og derpaa kunde der ansøres flere Exempler. De gode gamle danske Ord forekomme mig derimod, om jeg maa bruge dette Billede, meget at ligne unge Kvinder; synes man om dem, saa tager man dem strax, og synes man ikke om dem, saa nytter det ikke at forhandle derom, hvor fortrinlige og elskværdige de end kunne være, saa affhyer man dem. Dette skal være mit eneste Forsvar for disse Forslag.

Sluttelig skal jeg erklære, at jeg, ifølge Bemyndigelse fra mine tre Medforlagsstillere, tager Forslaget under Nr. 7 tilbage, og jeg turde dernæst maaskee blot med to Ord bemærke, at vi i Henhold til den ærede Justits-